

ENTER

마신강림

6

마신강림

ภาค
มารสวรรค์
ข้ามเวลา

한중월야 Han Jung Wol Ya เขียน
ภัททิรา เปา

คำนำ

เพื่อเป้าหมายที่ต้องการ ความเสี่ยงบางอย่างก็จำเป็นต้องแบกรับไว้
อย่างเลี่ยงไม่ได้ เหมือนอย่างเช่นชอนยอฮุนในขณะนี้ เพราะตัวเขาจำต้อง
เข้าสู่งานประมุขของศัตรูโดยที่ศัตรูเองก็รู้ตัว ดังนั้นคงจะคาดหวังความ
ปลอดภัยอะไรไม่ได้ แต่เพื่อเข้าใกล้ศัตรูผู้ลึกลับอย่างเอ็มเอสกรุ๊ป นี่คงเป็น
วิธีเดียวแล้ว ทว่าการได้พบเอ็มเอสกรุ๊ปในครั้งนี้จะนำไปสู่คำตอบที่เขาต้องการ
หรือจะกลายเป็นคำถามที่มากกว่าเดิม เรื่องราวเหล่านั้นคงต้องให้ทุกท่าน
ไปติดตามภายในเล่มแล้ว

สำนักพิมพ์เอ็นเธอร์ปรีส์

ประวัตินักเขียน

'อันจุรงวอลยา' เจ้าของผลงานแนวกำลังภายในเรื่องดังของเกาหลีใต้
ได้รับความสนใจจากนักอ่านจนถูกยกให้เป็น 'ผู้เชี่ยวชาญด้านกำลังภายใน'
ด้วยปณิธานที่อยากสร้างสรรค์ผลงานให้คนที่ไม่เคยอ่านแนวกำลังภายใน
ก็อ่านได้อย่างเพลิดเพลิน ผู้เขียนจึงสนองความต้องการของนักอ่าน ทั้งยัง
พัฒนาฝีมือสร้างสรรค์นิยายรูปแบบใหม่ๆ ที่ไม่ธรรมดาอยู่ตลอดเวลา

ระดับของยอดฝีมือ

1. ยอดฝีมือระดับที่สาม

2. ยอดฝีมือระดับที่สอง

3. ยอดฝีมือระดับที่หนึ่ง

4. ยอดฝีมือระดับสูง

แบ่งเป็น ระดับสูงขั้นต้น/ระดับสูงขั้นกลาง/ระดับสูงขั้นปลาย

5. ยอดฝีมือระดับเลิศล้ำ

แบ่งเป็น ระดับเลิศล้ำขั้นต้น/ระดับเลิศล้ำขั้นกลาง/
ระดับเลิศล้ำขั้นสูง/ระดับเลิศล้ำขั้นสูงสุด

6. ยอดฝีมือระดับแปรสภาพ

แบ่งเป็น ระดับแปรสภาพขั้นต้น/ระดับแปรสภาพขั้นกลาง/
ระดับแปรสภาพขั้นสูง/ระดับแปรสภาพขั้นสูงสุด

7. ยอดฝีมือระดับลึกลับ

แบ่งเป็น ระดับลึกลับขั้นต้น/ระดับลึกลับขั้นกลาง/
ระดับลึกลับขั้นสูง/ระดับลึกลับขั้นสูงสุด

8. ยอดฝีมือระดับกำเนิดแตกดับ

9. ยอดฝีมือระดับกลมกลืนหนึ่งเดียว

บทที่ 50

ลานประมูลลอยน้ำ (1)

ในโลกเสมือนอันโล่งกว้างและมีมิติมีเก้าอี้ตั้งอยู่ทั้งหมดสิบตัว บนเก้าอี้เหล่านั้นต่างมีคนสวมหน้ากากนั่งอยู่ บริเวณหน้าผากของ หน้ากากพวกเขามีตัวอักษรภาษาอังกฤษ ดูแล้วน่าสงสัย เพราะ มีตั้งแต่เอ (A), บี (B), ซี (C), ดี (D), อี (E), เอฟ (F), จี (G), เอช (H), ไอ (I) และเจ (J) ผู้สวมหน้ากากดีมองหน้ากากไอแล้วถามว่า

"จำเป็นต้องใช้กองกำลังมากขนาดนั้นเลยหรือ"

"ตอนนี้ชื่อเสียงของเขาถือว่าเป็นสุดยอดของแผ่นดินจังหววน เลยนะครับ โลกของเรานี้มียอดมนุษย์เพิ่มขึ้นทุกวันจริงๆ"

ผู้สวมหน้ากากจิกกล่าวแทรก

"มีเหตุผล หลังจากแก้ปัญหา TRA ได้ อิทธิพลของเขาก็แข็งแกร่ง ขึ้นมาก ถือว่ามีค่าน่าใช้ประโยชน์ชนิดเหลือเฟือเลยล่ะ"

บริเวณใจกลางวงของพวกเขารากฏรูปถ่ายขึ้นบุคคลในรูปถ่ายนั้น คือซอนยอฮุน ผู้สวมหน้ากากอีที่นั่งเสียบมาโดยตลอดพลันเอ่ยปาก

"ถ้ามันไม่ได้เป็นไปอย่างที่คิดว่า เราจะทำยังไง แล้วอีกอย่าง การประมูลครั้งนี้มีลูกค้าวีไอพีเข้าร่วมเยอะกว่าแต่ก่อนมาก"

ไม่ว่าใครก็ไม่ต้องการให้ลูกค้าวีไอพีได้รับผลกระทบ เพราะลูกค้าวีไอพีมีกำลังเงินที่ทรงพลังและช่วยหาคอร์ให้พวกเขาได้มากมาย ในตอนนั้นเองผู้สวมหน้ากากสีก็หัวเราะใส่คำพูดของผู้สวมหน้ากากอี

"ฮ่าๆๆๆๆ!"

"นี่หัวเราะเยาะกันหรือ"

"คุณนี่พูดเล่นเก่งนะ"

"พูดเล่น?"

"คิดว่าลูกค้าเราถูกเรียกว่าวีไอพีเพราะมีเงินเยอะอย่างเดียวหรือน่าตลกที่คุณคิดเป็นห่วงคนพวกนั้น"

ผู้สวมหน้ากากปีที่นั่งอยู่ข้างๆ พูดแทรกขึ้นมาด้วยน้ำเสียงหนักแน่น

"ที่พูดแบบนั้นไม่เข้าใจหรือว่าถ้าพวกลูกค้าวีไอพีอาละวาดเรื่องมันจะบานปลายนะ"

บรรยากาศเริ่มซุนมัว แม้พวกเขาจะอยู่กลุ่มเดียวกัน แต่ก็มักขัดแย้งกันเสมอ ซ้ำยังคอยขัดแย้งขัดขวางกันเองด้วย

"เฮ้อ...เริ่มอีกแล้วสินะ เท่าที่ได้ยินมาลูกค้าใหม่เยอะขึ้นสามสิบเปอร์เซ็นต์เลยใช่ไหม"

ผู้สวมหน้ากากเอฟที่น่าจะเป็นผู้หญิงพยายามเปลี่ยนเรื่องเพื่อคลายบรรยากาศ เธอกำลังพูดถึงลูกค้าที่ถือบัตรเชิญมา ซึ่งกว่าสามสิบเปอร์เซ็นต์ไม่ใช่ลูกค้าเดิม ผู้สวมหน้ากากไอพยักหน้าแล้วตอบว่า

"ในบรรดาลูกค้าเหล่านั้นมีคนน่าสนใจอยู่ด้วยนะ อย่างความเร็ว เทพประทานโคฮาคู ยมทูตอมรชัย แล้วก็กระปิพิชิตแจ็ก อัลเลน"

"ญี่ปุ่น ไทย อังกฤษ...ก่อนหน้านี้ไม่เห็นสนใจ แต่ในที่สุดก็เริ่มขยับตัวแล้วสินะ"

ผู้สวมหน้ากากปีแสดงท่าที่สนใจออกสนใจ เพราะผู้ที่ถูกเอ่ยถึงเมื่อครู่

ล้วนเป็นผู้แข็งแกร่งที่สุดของแต่ละประเทศ

"เพราะสิ่งนั้นสินะ"

"คงจิ้นแหละ"

สิ่งที่ทำให้ผู้คนต่างสนใจการประมูลในครั้งนี้คือไฮไลต์ของ
การประมูล

"แบบนี้คงแข่งราคากันสนุกเลยละ"

ผู้สวมหน้ากากคนอื่นๆ พวกกันพยักหน้าเห็นด้วยกับคำพูดของ
ผู้สวมหน้ากากไอ แต่ผู้สวมหน้ากากดึกกลับเพิ่มพารากับเสียตาย

"ถ้าแก้ปัญหาทางนี้ได้คงได้ไปดู่ด้วยตัวเองแล้ว น่าเสียตายจริงๆ"

"รอดูการถ่ายทอดสดได้เลยครับ"

"อืม...คงต้องอย่างนั้นแหละ"

เมื่อผู้สวมหน้ากากเอฟเปลี่ยนหัวข้อสนทนา บรรยากาศจึงกลับมา
ขึ้นมึนอีกครั้ง หลังการประชุมอันแสนยาวนานจบลง ผู้สวมหน้ากาก
ส่วนใหญ่ต่างพากันตัดการเชื่อมต่อกับพื้นที่ความจริงเสมือน เหลือเพียง
ผู้สวมหน้ากากเอกับผู้สวมหน้ากากไอนั่น

"งั้นผมขอสิ้นสุดการเชื่อมต่อ นะครับท่านผู้นำ"

"เดี๋ยวก่อน"

ผู้สวมหน้ากากเอที่นิ่งเงียบตลอดการประชุมกลับเอ่ยปากขึ้น
ในตอนนี้ น้ำเสียงเขาแข็งกร้าวอย่างประหลาด แต่ก็ไม่ได้ระคายหู
จนทำให้ไม่อยากฟัง

ครี๊ด!

ทันทีที่ผู้สวมหน้ากากเอซึ่งถูกเรียกว่าท่านผู้นำพูดจบ โลกเสมือน
ก็เกิดการเปลี่ยนแปลง เครือข่ายตัดการเชื่อมต่อกับผู้สวมหน้ากาก
คนอื่นๆ ส่งผลให้พื้นที่นี้เหลือเพียงเขาสองคน

"จัดการขออนุมัติของการประมูลครั้งนี้ซะ"

"ครับ?"

ผู้สวมหน้ากากไอไม่อาจปิดบังความสงสัยไว้ได้ ตอนประชุม ท่านผู้นำยังดูเหมือนเห็นด้วยการปกป้องลูกคำวี่ไอฟืออยู่เลย แต่พอการประชุมจบลงกลับสั่งให้จัดการเสียอย่างนั้น

"แต่..."

"จากแนวทางของเขาตลอดช่วงที่ผ่านมา แล้วก็ความขัดแย้งในกลุ่ม เป็นไปได้ถึงเก้าสิบแปดจุดสามเปอร์เซ็นต์ที่เขาจะปฏิเสธ เขาไม่มีทางจับมือกับเราแน่"

"ถ้าเป็นเรื่องนั้นเรตกลงกันว่าจะยกระดับเขาให้เป็นวีวีไอฟิเพื่อปลอบใจไม่ใช่หรือครับ"

การตัดสินใจในที่ประชุมถือว่าเป็นที่สิ้นสุดแล้ว แต่อยู่ๆ คนที่เป็นถึงผู้นำกลับคิดเปลี่ยนใจอยู่คนเดียว เขาจึงไม่เข้าใจ

"มีหนึ่งในสมาชิกกลุ่มสืบทอดมาก่อเรื่องขึ้นมา"

"หา?"

"คิดว่าการที่ผู้ประมุขมากขึ้นถึงสามสิบเปอร์เซ็นต์เป็นเรื่องปกติหรือ"

"ถ้าจั้น...หมายความว่ามีคนปล่อยข่าวหรือครับ"

น้ำเสียงของหน้ากากไอฟังดูหนักอึ้ง นี่ไม่ใช่เรื่องธรรมดาอย่างแน่นอน

"ได้ข้อมูลมาว่าลูกคำวี่ไอฟิและวีวีไอฟิจำนวนไม่น้อยมีเบื้องลึกเบื้องหลังกับเจ้าชนอมูของอะไรนั้น น่าจะมีการแอบนัดพบกันอย่างลับๆ ระหว่างการประมุขครั้งนี้"

"รู้ไหมครับว่าเป็นใคร"

"หนึ่งในคนที่จะเข้าร่วมชมการประมุขในครั้งนี้แน่นอนแหละ"

คำพูดนั้นทำเอาดวงตาของผู้สวมหน้ากากไอสั่นไหว เพราะ

สมาชิกกลุ่มสิบหมากที่เข้าร่วมชมการประมูลในครั้งนี้มีสามคนรวมตัวเขาด้วย ซึ่งหมายความว่าตัวเขาเองก็ตกเป็นผู้ต้องสงสัยเช่นกัน

"ท่านสงสัยผมหรือครับ"

"อยากรืนยันความจริงรักภักดีต่อกลุ่มไหมล่ะ"

"..."

"งั้นก็จับตัวคนที่นัดพบซ่อนมุของแล้วจัดการซะ"

เขาไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากทำตามคำสั่งของหน้ากากเอซึ่งเป็นผู้นำเพื่อหลีกเลี่ยงการตกเป็นผู้ต้องสงสัย

"รับทราบครับ"

หนึ่งทุ่ม

หน้าโรงแรมมีรถมากมายจอดเรียงแถวกันอยู่ ผู้เข้าร่วมการประมูลถือบัตรเชิญมายืนรอเรียกชื่อจนเต็มล๊อบบี้ เมื่อถูกเรียกชื่อก็จะได้ขึ้นรถไปที่ละคน

"ดูเหมือนไม่ได้ประมูลกันที่นี่นะครับ"

ซอนยออุณพยักหน้าเห็นด้วยกับคำพูดของพีมักฮอน นี่คงเป็นเหตุผลว่าทำไมถึงต้องแสดงบัตรเชิญให้คนขับรถดู

"แสดงว่าการประมูลถูกแบ่งออกเป็นสองแบบ งั้นเราทำแบบที่คุยกันเมื่อครั้งนี้ดีไหมครับ"

บัตรเชิญมีสองแบบ เพราะการประมูลถูกแบ่งออกเป็นกรประมูลสำหรับกลุ่มวีไอพีและการประมูลธรรมดา

"เฮ้อ!"

ฮอบงทำหน้าที่เสียตาย เพราะถ้าการประมูลถูกแบ่งออกเป็นสองแบบ เขาจะต้องแยกไปลานประมูลธรรมดากับพีมักฮอนและอิมโซยเยเพื่อค้นหาร่องรอยของแพ็กกี เพราะมีเพียงเขากับซอนยออุณ

เท่านั้นที่รู้จักแพ็กกี้

"คุณอมรชัย ชูโคตร"

พอชื่อของใครคนหนึ่งถูกเรียกขึ้น คนทั่วล็อบบี้ต่างก็หันไปมองด้วยความตกใจ

อมรชัยรี

ซอนยออุณห็นไปมองชายที่ถูกเรียกชื่อเช่นกัน เพราะนั่นเป็นคนที่อยู่ในความทรงจำของโกสต์ไซคุน เขาเป็นชาวไทยหน้าตาตุตัน เส้นผมถูกย้อมเป็นสีฟ้า รูปร่างกำยำ และผิวสีแทน

"ยมทูต!"

พีมกฮอนเอ่ยอย่างตกใจ

"ไม่คิดว่าเขาจะมาร่วมการประชุมครั้งนี้ด้วย เขาเป็นคนไทยที่มีฉายาว่ายมทูต ถือเป็นสุดยอดผู้แข็งแกร่งที่โดเด่นมากครับ"

ยมทูตอมรชัยนั้นแข็งแกร่งมารวกับปีศาจจนหาคู่ต่อสู้ในประเทศของตัวเองไม่ได้แล้ว ทว่าอภัยองกับฮอบงกลับทำหน้าที่

"เอ๊ะ! มักฮอน เขาแข็งแกร่งขนาดนั้นเลยหรือ"

พวกเขามองไม่เห็นความพิเศษ เพราะคนกลุ่มนั้นไม่มีวรยุทธ์พอที่จะให้พวกเขาประเมินความสามารถได้อย่างชัดเจน

ติก! ติก!

ขณะเดินผ่านล็อบบี้มา อมรชัยก็มองซอนยออุณห็นด้วยสายตาเหมือนพร้อมจะเข้ามาฉีกทิ้งเนื้อหนัง เพราะเขาได้ยินมาว่าซอนยออุณห็นฆ่าเมอร์เซ็นตายคามือ แต่ตอนนี้เขายังแก็คั่นซอนยออุณห็นไม่ได้

ไอ้สารเลว

สมาคมเอเชียตะวันออกได้ยินเรื่องราวของซอนยออุณห็นจากทูอันที่รอดชีวิตมา และเตือนให้ระมัดระวังความขัดแย้งกับซอนยออุณห็นเพราะอาจส่งผลต่อผู้ที่ลักลอบเข้าร่วมการประชุมได้ แม้ไม่อาจรู้ได้ว่าอีกฝ่าย

คิดจะทำอะไรบ้าง แต่อมรชัยตั้งใจว่าเมื่อแผนการทุกอย่างเสร็จสิ้น
เขาจะฆ่าชอนยอฮุนด้วยมือของตนเอง

"คุณชอนมุซง"

หลังจากนั้นไม่นานชอนยอฮุนก็ถูกเรียก

"ฮอบง ถ้าเกิดปัญหาให้รีบบอกข้าทันทีนะ"

"รับทราบขอรับ"

ชอนยอฮุนแบ่งผู้ติดตามของตนออกเป็นสองกลุ่มก่อนขึ้นรถ
หลังจากนั่งรถขึ้นทางด่วนไปประมาณสามสิบนาทีก็มาถึงท่าเรือ
แห่งหนึ่ง

"เอ๊ะ"

"โห! กลิ่นทะเล ไม่ได้กลิ่นมานานแล้วนะนี่"

จึงจอกขนทองโผล่ออกมาจากอกเสื้อของชอนยอฮุน นางถูกผนึก
อยู่ในถ้ำมานาน พอได้กลิ่นทะเลจึงรู้สึกดีและทำจุกพุดพิดเพื่อดม

ทำอย่างกับเป็นแมว

"จะว่าไปยุคของบรรพบุรุษเจ้าก็ไม่เคยมาทะเลเลยนี่นา"

จึงจอกขนทองมองทะเลด้วยดวงตากกลมโตราวกับจมนลงใน
ความทรงจำ ท่าเรือแห่งนี้เต็มไปด้วยแสงไฟดูคึกคัก ท้องทะเล
ยามค่ำคืนส่งเสียงคลื่นซัดฝั่ง เพียงเท่านั้นก็ดึงดูดมากแล้ว

"ผมก็เพิ่งเคยมาทะเลครับ ท่านอาจารย์"

ไม่น่าเชื่อว่าอัถของก็เพิ่งเคยมาทะเลเหมือนกัน ก่อนจะเข้าไป
อยู่ในอินจือหลินกลางเทือกเขาคุนหลุน เขาก็ไม่เคยมาทะเลเลยสักครั้ง

"เชิญทางนี้ครับ"

ตรงท่าเรือมีเรือเทียบท่าเรียงรายอยู่เต็มไปหมด คนขับรถและ
ผู้ติดตามที่นั่งอยู่เบาะข้างคนขับนำทางพวกเขาไปยังเรือเร็ว ซึ่งเป็น
หนึ่งในวิธีการเดินทาง

"ไม่ใช่ที่นี่รี"

"อ้อ! การประมูลจัดขึ้นตรงโน้นครับ"

ผู้ติดตามขึ้นเรือแล้วขึ้นไปยังแสงไฟดวงน้อยที่เปล่งประกายอยู่ในทะเลยามค่ำคืนไกลออกไปจนสายตามนุษย์ธรรมดาไม่อาจมองเห็นได้
ทว่า...

[ขยายภาพด้วยโหมดกล้องส่องกลางคืนให้ดวงตาของผู้ใช้งาน]

ซ่อนยออุณมองเห็นได้ด้วยนาโนที่ฝังอยู่ในหัว เมื่อขยายจนมองเห็นชัด เขาจึงรู้ว่ามันเป็นเรือขนาดใหญ่ลำหนึ่ง ดูเหมือนการประมูลครั้งนี้จะเกิดขึ้นกลางทะเล

ท่าแบบนี้เพราะไม่ต้องการให้ใครเข้าถึงได้ง่ายๆ สินะ

แน่นอนว่าสำหรับซ่อนยออุณแล้วมันไม่มีประโยชน์อะไรเลย เรือเร็วบรรทุกแกวี่ไอพีเล่นฝ่าทะเลยามค่ำคืนตรงไปยังเรือที่เป็นลานประมูลลอยน้ำลำนั้น ตอนมองจากที่ไกลๆ ด้วยการขยายดูยังเห็นเพียงลำเดียว แต่พอเข้าใกล้กลับพบว่าเรือลำอื่นจอดรวมกันอยู่หลายลำจนดูเหมือนแผ่นดินกลางทะเล

หุหุหุาเสียจริง

บนเรือมีแสงเลเซอร์น้ำสีส่องไปมา แกมยังตกแต่งอย่างหุหุหุาจนดูไม่ต่างจากลาสเวกัสเลยทีเดียว

พีบ!

เมื่อการประมูลถูกจัดขึ้นในช่วงค่ำ เหล่าเซฟทั้งหลายจึงรวมตัวกันทำอาหารอยู่ในครัวเปิดเพื่อให้ทุกคนเพลิดเพลินกับอาหารแบบบุฟเฟต์ ดูแล้วเหมือนมาเที่ยวงานเทศกาล บนเรือเหล่านั้นมีลำโพงติดอยู่มากมายและมีเสียงประกาศดังออกมาเรื่อยๆ

"ลูกค้าวีไอพีชุดสุดท้ายที่นั่งเรือเร็วมาถึงแล้ว กรุณาไปที่โดมกลางซึ่งเป็นจุดจัดการประมูลครับ"

กลางเรื่อลำหนึ่งมีโดมเปิดเพดานตั้งอยู่ บริเวณขอบโดมเรียงรายด้วยที่นั่ง พื้นตรงกลางยกสูงประมาณสองเมตรเป็นรูปวงกลมลักษณะคล้ายเวที เมื่อลูกค้าจากเรือเร็วลำสุดท้ายเข้ามานั่งลง คนผู้หนึ่งก็เดินขึ้นมาบนเวที เขาเป็นชายสวมชุดสูทใส่หน้ากากสีฟ้าที่ถูกตกแต่งอย่างงดงาม มียกไม้ขึ้นก่อนจะพูดว่า

"ยินดีต้อนรับลูกค้าวีไอพีทุกท่านที่เข้าร่วมงานประมูลที่เพิ่งมีโอกาสจัดขึ้นในรอบปีนี้ครับ"

ดูเหมือนชายคนนี้จะเป็นผู้ดำเนินการประมูล ขอนยออุณจึงสั่งการนาโนในหัว

นาโน วิเคราะห์เสียง

เขาต้องการตรวจสอบว่าอีกฝ่ายคือเจ้าของเสียงดัดแปลงที่ได้ยินตอนอยู่ในห้องพักโรงแรมหรือเปล่า

[ผลการวิเคราะห์รูปแบบการพูด สำเนียง และโทนเสียง สรุปลได้ว่าไม่ตรงกัน]

น่าเสียดายที่ไม่ใช่ แต่คนผู้นั้นคงไม่เปิดเผยตัวง่าย ๆ อยู่แล้ว ในตอนนั้นเองคนผู้หนึ่งก็มานั่งตรงเบาะด้านหน้าขอนยออุณ ก่อนจะหันมาคุยด้วย

"รองประธานใหญ่แห่งยงซอนกรุ๊ปใช่ไหมครับ"

เขาเป็นชายหัวล้านวัยสี่สิบกว่าที่ยิ้มอย่างมีเลศนัย เขายื่นมือออกมาเพื่อขอจับ

"ผมอยากพบคุณมานานแล้ว ถือเป็นเกียรติของผมเลยครับ"

พอขอนยออุณยื่นมือที่ยื่นมาหา ชายหัวล้านก็เปลี่ยนเป็นยิ้มอย่างเคอะเขินก่อนจะเก็บมือกลับแล้วพูดอย่างอารมณ์ดี

"ผมนี่ก็จริง ๆ เลย อยู่ ๆ ก็มาขอจับไม้จับมือ นี่คงเป็นครั้งแรกสำหรับการประมูลสินะครับ ผมมาเป็นครั้งที่สามแล้ว"

ถึงจะถูกเมิน แต่เขาก็กังพูดต่อคล้ายเป็นพวกช่างพูดช่างคุย
อภัยของมาเป็นผู้ช่วยชอนยออุณในครั้งนี้ เขาถามอีกฝ่ายอย่างสงสัยว่า

"ไม่ทราบว่ามีธุระอะไรหรือครับ"

ชายหัวล้านโบกไม้โบกมือพลางพูดอย่างคนอหังการดี

"ธุระอะไรกันครับ ผมแค่อยากรู้จักแล้วก็สนิทสนมกับรองประธานใหญ่
แห่งยงชอนกรุปที่ราคาหุ้นกำลังพุ่งสูงขึ้นเท่านั้นเอง"

เดี๋ยวนี้อาจมีคนเข้าหาชอนยออุณแบบนี้มากมาย เพราะชื่อเสียงที่
โด่งดังขึ้นมา

"ถ้าไม่ว่าอะไร ระหว่างยังไม่เริ่มการประมูล เราดื่มไปคุยไป..."

ขณะที่เขากำลังขอมีเวลาร่วมกับชอนยออุณ เสียงพิธีกรก็ดังขึ้น
เขาจึงหยุดและหันไปมองบนเวที

"ก่อนจะเริ่มการประมูลในวันนี้ผมขอทุกท่านไปพบกับความ
สนุกสนานเพลิดเพลินกันก่อน บางท่านอาจจะทราบแล้วใช่ไหมล่ะครับ"

"อะไรกัน"

สายตาของชายหัวล้านที่หันไปฟังเปลี่ยนเป็นดุจคน เขากำลังมอง
พิธีกรด้วยสีหน้ายากจะเข้าใจ ก่อนจะยกสองมือขึ้นขอโทษชอนยออุณ
แล้วพูดว่า

"ผมคงต้องไปที่ไหนสักแห่งก่อน แล้วค่อยเจอกันอีกนะคะครับ"

หลังพูดเช่นนั้นเขาก็เดินลงบันไดด้านข้างไป ก่อนหน้านั้นชอนยออุณ
ไม่คิดจะสนใจ แต่พอเห็นท่าที่แบบนั้นเขาก็หันไปพูดกับอภัยของว่า

"อภัยของ ตามไปดูหน่อยว่าเขาติดต่อกับใคร"

"รับทราบครับท่านอาจารย์"

วรยุทธ์ระดับอภัยของย่อมแอบสะกดรอยตามอีกฝ่ายได้โดยไม่ทัน
ให้รู้ตัว เขาจึงสั่งให้อภัยของแอบตามชายหัวล้านที่กำลังเดินออกจาก
ประตูฝั่งตะวันออกของโดมไป ชายหัวล้านไม่มีวรยุทธ์ แถมแถมนี้ยัง

คนเยอะและเสียงไม้คังทำให้เขาไม่รู้ตัวเลยว่ามีคนสะกดรอยตามมา

"โอ้เว้ย ปกติเอาไว้นิดท้าย แต่ครั้งนี้ดันเริ่มก่อน...คิดจะทำอะไรกันแน่"

ชายหัวล้านเพิ่มพ้าขึ้นอย่างหงุดหงิดขณะมุ่งหน้าไปที่ไหนสักแห่งอย่างเร่งร้อน เมื่อเดินผ่านประตูฝั่งตะวันออกและเลี้ยวไปทางขวา ก็พบทางเดินไปห้องน้ำ เขาเดินต่อไปทางนั้น

คงต้องเว้นระยะห่างสักหน่อยแล้ว

บริเวณทางเดินนี้มีคนน้อย อักยองจึงต้องทิ้งระยะห่าง ชายหัวล้านเดินไปตามทาง ผ่านห้องน้ำ ก่อนจะเข้าไปในห้องที่เขียนเอาไว้ว่า

'ห้องเก็บของ (บุคคลภายนอกห้ามเข้า)'

อึม...

อักยองมองห้องห้องนั้นพลางครุ่นคิด เพราะในห้องมีเหล่าชายรูปร่างกำยำยืนรักษาการณ์อยู่ การลี้ภัยคนเหล่านั้นไม่ใช่ปัญหา แต่หลังจากนั้นต้องเกิดเรื่องวุ่นวายขึ้นแน่นอน เพราะนอกจากจะมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยแล้วยังมีกล้องวงจรปิดติดอยู่เต็มไปหมด ทว่าอย่างน้อยเขาก็ได้รู้อย่างหนึ่ง นั่นคือชายคนนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับ

การประมุข

ต้องเป็นผู้เกี่ยวข้องแน่นอน

ไม่เช่นนั้นคงเข้าไปในห้องที่เขียนเอาไว้ว่าบุคคลภายนอกห้ามเข้าไม่ได้ ระหว่างนั้นที่ใดก็มีเสียงโห่ร้องดังขึ้น

"เฮ!!!"

มันเป็นเสียงร้องที่เกิดจากการแสดงบนเวที กระบองทำจากโลหะผสมถูกตัดขาดและตกลงไปบนพื้น

"เห็นไหมครับ แม้แต่กระบอกโลหะผสมยังตัดขาดเลย"

ขวับ!

อะโรบางอย่างสีดำกำลังหมุนคว้างอยู่กลางอากาศบนเวที สิ่งที่มี
หมุนตัวราวกับมีชีวิตนั้นมาหยุดตรงหน้าชายสวมชุดจอมยุทธ์สีดำ
ซึ่งยืนอยู่บนเวที มันคือกงจักรที่ทำจากโลหะสีดำ

"นี่คือสุดยอดอาวุธที่เรียกว่ากงจักรเหล็กคลั่ง ซึ่งเราพบจาก
วัดพุทธในอวันหนานครับ"

กงจักรลอยอยู่กลางอากาศอย่างน่าอัศจรรย์ แต่สิ่งที่น่าตกใจ
ยิ่งกว่าก็คือชายสวมชุดจอมยุทธ์สีดำคนนั้นไม่มีวรยุทธ์ เขาไม่ได้
ใช้กำลังภายในในการบังคับกงจักร ทว่ามันหมุนของมันเอง

"อาวุธแสนวิเศษนี้จะขยับตามความคิดของเจ้าของ เจ้าหน้าที่ที่
ดูแลมันอยู่เป็นเพียงคนธรรมดา ไม่เคยเรียนรู้วรยุทธ์ แต่ก็ใช้อาวุธนี้
ตัดโลหะผสมได้"

"โอ้โห!!!"

ผู้คนพากันปรบมือส่งเสียงโห่ร้อง สายตาของจอมยุทธ์หลายคน
ภายในโดมเปล่งประกายด้วยความโลภ คนไม่รู้วรยุทธ์ก็คิดไปไกลว่า
ตนเองจะร่ายวรยุทธ์ได้โดยไม่ต้องมีกำลังภายใน

พิธีกรชี้ไปที่กงจักรแล้วพูดว่า

"รางวัลของโชว์พิเศษในการประมูลครั้งนี้ก็คือกงจักรเหล็กคลั่ง
ผู้ที่ต้องการเข้าร่วมประมูลโชว์พิเศษนี้ต้องมีคอร์ระดับ A แคนาคอร์
ระดับ A มาแลกก็จะเข้าร่วมประมูลและมีสิทธิ์เป็นเจ้าของกงจักรนี้"

ผู้โชฮวาที่นั่งดูอยู่เคาะลิ้นเยิบๆ แม้อาวุธชิ้นนี้จะดูวิเศษวิโส แต่ใคร
จะเอาคอร์ระดับ A ไปจ่ายเพื่อเข้าร่วมการประมูลที่มีความเป็นและ
ความตายเป็นเดิมพันเพื่อการแสดงโชว์อย่างที่พิธีกรว่า

ใครจะเอาชีวิตขึ้นไปแลกเพื่อให้ได้ของแบบนี้มา...

แล้วดวงตาของยูโซฮวาก็เบิกโต

"ทะ...ท่านรองประธานใหญ่!"

เมื่อเห็นว่าซอนยออุณเดินขึ้นไปบนเวที

คยองจา

บทที่ 50

ลานประมูลลอยน้ำ (2)

เดิมทีชอนยอฮุนไม่ได้สนใจการประมูลสักเท่าไร แต่แล้วก็ต้องเปลี่ยนใจเมื่อเห็นสุดยอดอาวุธที่นำมาแสดงเป็นโชว์พิเศษ ทว่าเขาไม่ได้นึกสนใจความวิเศษของอาวุธนี้

ไม่น่าเชื่อว่าจะได้มาเจอที่นี่

สุดยอดอาวุธที่ชื่อว่ากังจักรเหล็กคั้งเป็นหนึ่งในอาวุธที่ประกอบเป็นเสื้อเกราะของเผ่ามาร ถ้าเขาจำไม่ผิด กังจักรนี้เป็นส่วนของหมวก

มันต้องการสิ่งนี้เอง

ตอนนี้ชอนยอฮุนรู้แล้วว่าเพราะเหตุใดฮากัลถึงได้เข้าร่วมการประมูลต้องเป็นเพราะกังจักรนี้แน่นอน

"เฮ!"

พอผู้คนเห็นชอนยอฮุนเดินขึ้นเวทีก็ให้ร้อง ในเมื่อรองประธานใหญ่แห่งยงซอนกรุปซึ่งถูกพูดถึงมากที่สุดในช่วงนี้แสดงตัวเข้าร่วมโชว์พิเศษทันที แล้วจะไม่ให้พวกเขาสนใจได้อย่างไร

"นั่นคือคนที่ถูกเรียกว่าสุดยอดจอมยุทธ์ของยุคนี้ไม่ใช่หรือ"

"ได้ยินว่าขนาดห้ายอดฝีมือยังทำอะไรไม่ได้เลย"

การเปรียบเทียบฝีมือบนแผ่นดินจังหววนมักจะอ้างถึงห้ายอดฝีมือ และเหตุการณ์ที่ถูกพูดถึงมากที่สุดก็คือเรื่องที่เกิดในพื้นที่ TRA เพราะหนึ่งในห้ายอดฝีมืออย่างซอจางรยงผู้มีฉายาว่าเจ็ดกงจักรก็ยังไม่กล้าออกหน้าเพราะหวาดกลัว

"Is he the best?"

(คนนั้นถือว่าเก่งที่สุดเลยเหรอ)

"Er ist der berühmteste"

(ได้ยินว่าเป็นที่ถูกพูดถึงมากที่สุด)

ผู้เข้าร่วมจากแต่ละประเทศต่างสนใจการตอบสนองของชาวจังหววน ในเมื่อผู้เข้าร่วมการประมูลของเอ็มเอสกรุปส่วนใหญ่ล้วนเกี่ยวข้องกับผู้มีอำนาจจึงควรจับตามอง

ห้องสังเกตการณ์ชั้นบนสุดของโดม

ชายสวมสูทสีแดงเข้มกำลังยื่นเอามือไพล่หลังมองเวทีผ่านกระจกปากของเขาคาบชิการ์ รอบตัวจึงเต็มไปด้วยควัน ในตอนนั้นเองคนผู้หนึ่งได้เตะประตูเข้ามา

ปัง!

"เฮ้! แซมุนทัก!"

เขาคือชายหัวล้านที่เข้าไปคุยกับซอนยอฮุน พอเขาปรากฏตัวพร้อมเสียงหอบหายใจ ชายสวมสูทจึงหันไปมอง ไม่น่าเชื่อว่าชายที่ชื่อแซมุนทักจะมีดวงตาต่างสี โดยข้างขวาเป็นสีฟ้า ข้างซ้ายเป็นสีแดง

"เวลาทำงานต้องเรียกโค้ดเนมสิครับ เจ"

คำพูดของแซมุนทักทำให้ชายหัวล้านผู้มีโค้ดเนมว่าเจพูดด้วยน้ำเสียงเหลืออด

"ตอนนี้ปัญหามันอยู่ที่โค้ดเนมเหรอ ทำไมอยู่ๆ ถึงได้เริ่มโชว์พิเศษ

ตอนนี้"

"เรื่องนั้นเองหรือครับ"

"ปกติโชว์พิเศษจะแสดงตอนจบหรือไม่ก็ตอนเกือบจบเสมอ ทำไมวันนี้ถึงเปลี่ยนมาเป็นโชว์แรกได้"

"เจียบหน่อยครับ"

เป้าะ!

พอแชนทุกตีดนี้ว เหล่าลูกน้องที่อยู่ในห้องสังเกตการณ์ก็พากันเดินออกไปจนหมด ชายหัวล้านโด้ดเนมเจเดินเข้ามาหาเขา

"มีแผนอะไรจั้นหรือ"

"ท่านผู้นำรู้ตัวแล้วครับ"

"หา?"

ใบหน้าของเจที่กำลังจะระเบิดอารมณ์ใส่พลันนิ่งอึ้งไป

"ท่านผู้นำรู้ตัวแล้ว หมายความว่ายัง"

"ก็หมายความว่าตามที่พูดนั้นแหละครับ ตอนนี้ท่านรู้แล้วว่าที่ผ่านมามีพวกเรามาทำอะไรกัน"

เรื่องนี้ น่าตกใจไม่น้อย ผู้ที่ทวงน้ำให้ขุนในองค์กรไม่ได้มีแค่คนเดียว นอกจากแชนทุกที่มีโด้ดเนมไอแล้ว ยังมีชายโด้ดเนมเจอีกคน

"กะ...ก็เลยเปลี่ยนลำดับโชว์พิเศษหรือ"

ปกติแล้วหากโชว์พิเศษมีการตอบรับมากเกินไปอาจเกิดเหตุไม่คาดฝันขึ้นตั้งแต่ก่อนเริ่มประมุข ด้วยเหตุนี้จึงมักจะจัดเอาไว้ลำดับสุดท้ายหรือเกือบสุดท้าย

"ท่านผู้นำสั่งให้กำจัดชนมุของครับ"

"กำจัดชนมุของ? ทั้งที่น้ำจะใช้ประโยชน์ได้นะหรือ"

พวกเขาตั้งใจจะผูกสัมพันธ์กับชนมุของหรือชอนยอฮุนแล้วหาทางร่วมมือกัน เมื่อได้รู้ว่าเรื่องราวผิดไปจากที่คาด สีหน้าของเจ

ก็หมองลงทันที

"ดิงโซว์พิเศษมาจัดก่อน แต่คนมีชื่อเสียงขนาดนั้นจะเข้าร่วมโซว์พิเศษ...เอ๊ะ"

พอเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นนอกหน้าต่าง เจกก็ไม่อาจซ่อนความตกตะลึงเอาไว้ได้ เพราะซอนยอนเดินขึ้นไปบนเวทีแล้ว แต่ยังมีเรื่องที่น่าตกใจยิ่งกว่านั้น

"กองจักรเหล็กคลั่งเหรอน นั้นมันของกอนเมนไฮไลต์ของเราไม่ใช่เหรอน"

เดิมทีกองจักรเหล็กคลั่งเป็นสุดยอดอาวุธที่มีความมากกว่าคอร์ระดับ S เสียอีก ไม่ว่าจอมยุทธ์คนไหนต่างก็อยากได้ของเช่นนี้ พวกเขาจึงจัดลำดับมันเอาไว้ก่อนสินค้าไฮไลต์ของการประมูล ไม่คิดว่ามันจะถูกนำมาจัดเป็นโซว์พิเศษ

"ก็มันทำให้เขาขึ้นมาบนเวทีนี้ครับ"

"คิดจะจัดการเขาในโซว์พิเศษเหรอน"

"เราต้องปล่อยของระดับนั้นออกไป สุดยอดปีศาจจากแต่ละที่ถึงจะยอมขายบ้างครับ"

ผู้เข้าร่วมการประมูลระดับวีไอพีมากกว่าครึ่งมีทั้งความแข็งแกร่งและพลังอำนาจ อาจกล่าวได้ว่าตอนนี้ที่นี่ได้รวมยอดมนุษย์เอาไว้ถึงหกคน ซึ่งยอดมนุษย์ทั้งหกนั้นถือว่าเป็นสุดยอดของแต่ละประเทศ แม้แต่คนที่ได้ชื่อว่าแข็งแกร่งที่สุดในแผ่นดินจงหยวนอย่างซอนยอนก็ไม่สามารถมองข้ามไปได้

"พวกเขาไม่น่าจะออกมาเพราะสิ่งนั้น...เป็นไปได้ยังไง"

"หมายถึงใครเหรอนครับ ไอ้ะ!"

แซมุนทักไม่อาจซ่อนความตกใจเอาไว้ได้เมื่อเห็นใครคนหนึ่งเดินขึ้นเวทีมา

"ในที่สุดผู้ทำชิงไอเทมโซว์พิเศษคนแรกก็ปรากฏตัว นั่นคือ

ท่านชอนมูของรองประธานใหญ่แห่งยงชอนกรุปและท่านอมรชัย
ชูโคตรจากประเทศไทย!"

เมื่อยมทูตอมรชัย ชูโคตร หนึ่งในยอดมนุษย์ ณ ที่แห่งนี้ขึ้นเวที
มาอีกคน ความเจียบก็ปกคลุมไปทั่วบริเวณ แต่แล้วเสียงให้ร้องก็ดัง
ตามมา

"เฮ!"

อมรชัยเป็นปีศาจจากประเทศไทยที่ไม่เคยตกจากจุดสูงสุดเลย
ตลอดยี่สิบสี่ปี

"บ้าไปแล้ว! ยมทูตขึ้นไปแล้ว!"

"นี่เราจะได้เห็นพลังของยมทูตหรือ"

"ยอดจอมยุทธ์แห่งจวงหยวนจะปะทะกับยอดมนุษย์จากไทยจั้นหรือ"

ทุกคนต่างตื่นเต้น โชว์พิเศษจึงไม่ใช่แค่โชว์พิเศษอีกต่อไป เพราะ
การต่อสู้ที่ไม่ว่าจะจ่ายเงินแค่ไหนก็ไม่อาจหาดูได้กำลังจะเกิดขึ้นที่นี่

"น่าเสียดาย มันน่าจะหาเงินได้มากกว่านี้"

แชนนัทักแสดงความเสียดายออกมา เพราะหากขายลิขสิทธิ์
ถ่ายทอดสดในตลาดมืดคงทำเงินได้มหาศาล แต่เจกัลบายกมูมปากยืม
แล้วพูดว่า

"แบบนี้ไม่มีใครก็ต้องตายแน่"

แชนนัทักพยักหน้าคล้ายเห็นด้วย ผลลัพธ์ที่ดีที่สุดคือยมทูตอมรชัย
สามารถเอาชนะยอนได้ แต่ต่อให้ชอนยอนชนะ การปะทะกับปีศาจ
ระดับนั้นย่อมทำให้เรี่ยวแรงหดหาย หากขึ้นประลองอีกครั้งก็ต้องแพ้
อย่างแน่นอน ซึ่งคนที่คิดเช่นนั้นไม่ได้มีเพียงสองคนในห้องสังเกตการณ์
เท่านั้น

โชคดียิ่งๆ

ชายไว้หนวดโพกหัวด้วยผ้าสีน้ำเงินเข้มและสวมแว่นดำก็กำลัง

กอดอกมองเหตุการณ์นี้อยู่ เขาคือความเร็วเทพประทานโคฮาคู สุดยอด
นักสู้แห่งญี่ปุ่น ถ้าบอกว่าเขาไม่สนใจจนจักรเหล็กคลั่งเลยก็คงจะ
เป็นการโกหก

แกพลาดแล้ว อมรชัย

ความจริงแล้วในทีี่แห่งนี้ทุกคนต่างจ้องมองกันไปมา โชว์พิเศษนี้
ไม่ต่างจากเกมทีี่เลวร้ายทีี่สุดสำหรับคนที่ออกหน้าก่อน ชายผมทอง
สวมเสื้อโค้ตสีแดงและถือไม้กระบี่สีทองสลักลวดลายของจักรวรรดิอังกฤษ
เอาไว้อย่างงดงามก็คิดว่านี่เป็นเรื่องทีี่ดี

คนที่ควรถูกสกัดมากที่สุดกลับออกหน้าไปก่อน

เขาคือกระบี่พิชิตแจ็ก อัลเลนจากประเทศอังกฤษ แม้จะได้ยิน
จากข่าวจังหวดยามาว่าตอนนี้ซ่อนยออู่นถือเป็นที่สุด แต่คนในทุประเทศ
ต่างก็รู้ถึงชื่อเสียงของอมรชัย พวกเขาจึงหวังว่าอมรชัยจะเสียแรงไปมาก
ในการประลองนี้

"กำลังรออยู่เลย!"

อมรชัยแฝงจิตสังหารออกมาขณะจ้องมองซ่อนยออู่น เขาไม่คิดว่า
โอกาสจะมาถึงเร็วขนาดนี้ สำหรับผู้เชี่ยวชาญการต่อสู้ด้วยมือเปล่า
อย่างเขา อาวุธเป็นของไร้ความหมาย สิ่งทีี่เขาต้องการมีเพียงการแก้แค้น
ให้ไซคุนและเมอร์เซ็นเพื่อนร่วมสมาคมเอเชียตะวันออกเท่านั้น

"ถ้าฉันเรามาเริ่มโชว์พิเศษกันเลยครับ"

ทันทีทีี่พิธีกรพูดจบ เสียงเครื่องกลก็ดังขึ้น

วืง!

บริเวณมุมของเวทีเกิดพลังงานรุนแรง จากนั้นรอบเวทีก็ถูกโอบล้อม
ด้วยม่านพลัง

"โฮ!"

"สร้างแบร์ริเออร์แบบนี้เลยเหร"

ผู้คนที่นั่งดูอยู่ในโดมต่างอัศจรรย์ใจเมื่อได้เห็นความเหนือชั้นของเทคโนโลยีจากเอ็มเอสกรุ๊ป มันเป็นม่านพลังที่คอยกั้นไม่ให้เกิดการประลองของพวกเขาส่งผลกระทบต่อคนภายนอก

"อย่างกับของเล่นเด็ก"

อมรชัยมองแบร์ริเออร์ที่ล้อมรอบเวทีพลางเอ่ยปากวิจารณ์ เพราะรู้สึกว่แค่ออกแรงนิดหน่อยก็น่าจะพังแล้ว

"แบร์ริเออร์นี้ถูกสร้างให้แข็งแกร่งชนิดรองรับสิ่งมีชีวิตอันตรายชนิดอัลฟ่าระดับ A ได้ ฉะนั้นเชิญประลองได้เต็มที่เลยครับ"

หึ! จั๊นเหร

อมรชัยพนมหายใจก่อนจะเหวี่ยงเท้าเข้าไปทางแบร์ริเออร์เบาๆ ทันใดนั้นแรงลมมหาศาลก็เกิดขึ้น

ปัง! ตูม!

เมื่อแรงลมแหวกอากาศเข้าปะทะแบร์ริเออร์กั้นเวที เรือทั้งลำก็สั่นไหวอย่างรุนแรง

ครึน!

"โอ้โห!"

"ระ...เรือโคลง"

ผู้ชมต่างพากันส่งเสียงร้องเมื่อได้เห็นพลังเตะนั้น สิ่งที่น่าตกใจยิ่งกว่าก็คือแบร์ริเออร์ไม่เป็นอะไรเลย แม้เรือจะโคลงไหวเพราะอยู่กลางทะเลทำให้ดูดซับแรงทั้งหมดไม่ได้ แต่มันรับมือการโจมตีของสิ่งมีชีวิตอันตรายชนิดอัลฟ่าระดับ A ได้แน่

แบบนี้คงปล่อยพลังเต็มที่ได้อจรงๆ ไม่เลวแฮะ

เมื่อเห็นว่าแบร์ริเออร์แข็งแกร่งกว่าที่คาด อมรชัยก็โล่งใจ เพราะเขากังวลว่จะควบคุมพลังไม่อยู่จนทำให้เรือแตก แต่ดูเหมือนจะไม่มีการแบบนั้นเกิดขึ้น

สุดยอดจริงๆ

อภัยของเดินกลับมาแจ้งผลการสะกดรอยพอตีจึ่งได้เห็นลูกเตะของ
อมรชัยที่ต้องเอ๋อปากชม

ไม่ได้เรียนวิชาผ่าเท้ายังทำได้ขนาดนั้น

แค่เตะธรรมดาที่ยังทรงพลังขนาดนี้ หากเอาจริงจะรุนแรงขนาดไหน
เขาไม่อาจคาดเดาได้เลย

อมรชัยจ้องมองชอนยออุณพลางขยับตัวยี้ดกล้ำมเนื้อจนมีเสียง
ดังกร๊อบแกร็บขณะก้าวเข้าไปหา

"ฉันจะฆ่าแก"

"อือ..."

เมื่อได้ยินคำที่ไม่รู้ความหมาย ชอนยออุณจึงสั่งให้น่านถ่ายทอด
ภาษา

[ภาษาไทยถูกถ่ายทอดเข้าสู่สมองของผู้ใช้งาน]

ติด!

ชอนยออุณรู้สึกแปลบปลापในหัวก่อนจะเข้าใจภาษาไทย ซึ่ง
แน่นอนว่าเขาสามารถใช้มันได้ด้วย

"จะฆ่าข้ารี น่านดินะ"

เมื่อได้ยินชอนยออุณพูดภาษาไทยอย่างเชี่ยวชาญ ดวงตาของ
อมรชัยก็เป็นประกาย

"รู้ภาษาฉันด้วยหรอ"

"เจ้าคืออมรชัยใช่ไหม ข้าว่าข้าเตือนสมาคมเอเชียตะวันออก
ไปแล้วนะ"

"เตือนหรอ ฮ่าๆๆ"

คำพูดนั้นทำให้อมรชัยหัวเราะอย่างไม่อยากเชื่อ

"ไม่รู้ว่ามีใครต้องเตือนใครนะ! เพราะวันนี้แกต้องตาย"

อมรชัยยกนิ้วชี้ขึ้นทำท่าปาตค่อ

"ได้ยินว่าแกกำลังดังในจีนไซ้ใหม่ แต่โลกนี้นั่นกว้างใหญ่ ฉันจะ
ทำให้แกรู้ว่าแกมันก็แค่กบในกะลา"

ตึง!

อมรชัยตั้งท่าตามแบบฉบับของตนเอง การยกเข้าของเขาเหมือน
ท่ามวยไทยมาก แต่นั่นไม่ใช่มวยไทยธรรมดาอย่างแน่นอน

"วันนี้แกจะได้เห็นพลังของวิชาสังหารกันดาร"

แม้มวยไทยธรรมดาก็อันตรายถึงชีวิตแล้ว แต่มันยังเทียบกับ
ศิลปะแขนงนี้ไม่ได้ ถ้ามวยไทยทำให้กระดูกและเนื้อคนแหลกและ
วิชาสังหารกันดารก็มีพลังมากพอที่จะทำให้ลายภูเขาและทะเล

"ย้าก!"

ฟืบ!

อมรชัยยกเข้าขึ้นพร้อมส่งเสียง ทันใดนั้นรอบตัวเขาก็มีพลังพุ่งขึ้นมา
ราวกับเกิดพายุหมุน

ปัง!

แรงลมอันเกรี้ยวกราดพัดกระหน่ำไปทั่วบริเวณ ก่อนจะเข้าปกคลุม
ร่างของซอนยอฮุนตั้งแต่หัวจรดเท้า แรงลมนั้นปะทะเข้ากับแบร์ริเออร์
ทรงกลมของเวที่และเปลี่ยนเป็นพายุหมุนอยู่ภายใน

คิดแล้วว่าต้องเป็นแบบนี้

นี่แหละ ยมทูตอมรชัย!

ผู้แข็งแกร่งทั้งหลายที่เฝ้าดูอยู่นี้ก็ชื่นชมขึ้นในใจ แม้จะรู้อยู่แล้ว
ว่าเขาแข็งแกร่ง แต่ก็ไม่มีกว่าจะถึงขนาดนี้ อักยงก็เช่นกัน

เหมือนกำลังดูหมัดสุดยอดไร้ขีดจำกัดอยู่เลย

หมัดสุดยอดไร้ขีดจำกัดเป็นการส่งพลังไปที่หมัด แต่อมรชัยส่งพลัง
ไปที่ลูกเตะ ความเร็วเทพประทานโคหาคุเองก็มองสิ่งที่เกิดขึ้นพลาง

สายหน้า

นี่กว่ายมทูตจะต้องใช้พลังมากกว่านี้ แต่ดันจบง่าย...!?

เขาคิดว่าซอนยออุนกคงโดนกำราบในที่เดียว แต่แล้วก็ต้องเบิกตาโต
แม้แรงลมในเบรริเออร์จะทำให้มองเห็นภายในได้เพียงเลือนราง ทว่า
ก็ยังมองเห็นเรื่อนน่าเหลือเชื่อได้อยู่

!!!

เมื่อขึ้นส่วนต่างๆ บนเวทีตกลงสู่พื้น ทุกคนก็ได้ประจักษ์

"อ้อ!"

อมรชัยกำลังดันหนีจากมือของซอนยออุนที่กำลังจับใบหน้า
ของเขาอยู่

"เป็นไปได้..."

"เกิดอะไรขึ้นนะ"

ทุกคนไม่เคยเห็นอมรชัยถูกจับอย่างไร้ทางสู้มาก่อน เขาเคย
ถูกเรียกว่าปีศาจฆ่าไม่เลือก แต่ตอนนี้กลับพยายามดิ้นรนเอาตัวรอด
ซึ่งอมรชัยเองก็กำลังคลุ้มคลั่ง

อะ...ได้นี้มันอะไรกัน

เขาเป็นผู้แข็งแกร่งถึงขั้นเคยปราบสิ่งมีชีวิตอันตรายระดับ S
ด้วยตัวคนเดียวมาแล้ว แต่หลังปล่อยลูกเตะเสริมพลังออกไป ซอนยออุน
กลับพุ่งเข้ามารวสายฟ้าฟาดและตัดขาของเขา

ฉะ!

บนเวทีจึงนองไปด้วยเลือด แล้วซอนยออุนก็พูดกับอมรชัยที่พยายาม
จ้องมองตนผ่านหว่างนิ้ว

"ข้าขอเตือน"

"อีก..."

"หากทำให้ข้าหงุดหงิดอีกครั้งเดียว ข้าจะฆ่าให้หมด"

วาบ!

ความอามัหิตชวณเสียวสันหลังทำให้อมรชัยรวบรวมพลังไปยัง
ขาซ้ายที่เหลืออยู่แล้วฟาดใส่หัวของซอนยออุณ
ปัก!

การโจมตีนั้นฟาดโดนคอของซอนยออุณเต็มๆ ความรุนแรงของ
ลูกเตะยังทำให้บังเกิดสายลมเป็นรูปพัดและพื้นเวทีก็ถึงกับหลุด เท้า
ของเขาถูกเสริมด้วยพลังระดับที่สามารถบดขยี้ร่างมนุษย์ให้แหลกได้
อย่างสบายๆ ดังนั้นหัวของซอนยออุณต้องไม่เหลือแน่

เรียบร้อย

อมรชัยอาศัยจังหวะหลังจากโจมตีสลับมือของซอนยออุณที่จับ
ใบหน้าของตนอยู่ออก

กรือบ!

"อ้าก!"

แต่มือของซอนยออุณกลับบีบใบหน้าเขาแรงขึ้น อมรชัยได้แต่
เบิกตากว้างเมื่อเห็นว่าคอของซอนยออุณที่โดนลูกเตะเข้าไปยังดูปกติ
เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย

กรึบ! กรึบ!

ซอนยออุณหมุนคอราวกับกำลังคลายกล้ามเนื้อ

ระ...รับลูกเตะตรงๆ ได้จั้นเหวอ

แล้วซอนยออุณก็พูดว่า

"เปล่าประโยชน์"

ซอนยออุณผ่านการชำระร่างหวนกำเนิดมาแล้วถึงห้าครั้ง ร่างกาย
จึงอยู่เหนือขีดจำกัดของมนุษย์ทั่วไปแล้ว จะบอกว่าแข็งแกร่งยิ่งกว่าเพชร
ก็ยังไม่ค่อยไป

ปะ...ปัสสาวะ!

อมรชัยพลันหวาดกลัว

"เตือนแล้วไม่ฟังก็ต้องสั่งสอนให้รู้ เจ้าคนไทยโง่เง่า"

"อ้อๆๆ!"

อมรชัยพยายามส่งเสียงร้อง ฟังจากน้ำเสียงเหมือนเขากำลังบอกว่า
ยอมแพ้แล้ว

"หายไปแล้ว"

กร๊อบ!

"อี๊ก!"

ซอนยออุณกระซากหน้าของอมรชัยออกมา ผู้ชมที่เฝ้ามองอยู่
ต่างพากันหันหน้าหนีความโหดร้าย

พรีด!

เมื่อถูกกระซากหน้าออก ร่างของอมรชัยก็สิ้นที่มาก่อนจะหมด
เรี่ยวแรง ร่างทรุดลงไปกองบนพื้น ภายในโดมที่เคยเต็มไปด้วยเสียง
โห่ร้องอย่างเร่าร้อนพลันเงียบงัน แม้แต่ชายหัวล้านโศกเนมเจและ
แซมุนทักที่เฝ้ามองอยู่ในห้องสังเกตการณ์ก็ตกใจจนพูดอะไรไม่ออก

"จัดการยมทูตอมรชัย...ได้ง่ายๆ เลยเหวอ"

นั่นคือหนึ่งในผู้แข็งแกร่งที่สุดในโลกแล้ว แต่กลับถูกฆ่าอย่าง
ง่ายดาย พวกเขาคิดว่าอย่างน้อยก็น่าจะเกิดการต่อสู้อันดุเดือดขึ้น ทว่า
ทุกอย่างกลับเหินือคาดไปมาก ซอนยออุณกวาดตามองไปทั่วโดมด้วย
สายตาดูดดื่มแล้วพูดว่า

"น่ารำคาญ ออกมาให้หมดเลยดีกว่า"

บทที่ 50

ลานประมูลลอยน้ำ (3)

"นำร่ำคาญ ออกมาให้หมดเลยดีกว่า"

คำพูดนั้นฟังดูยิ่งผยองยิ่ง คนที่นั่งอยู่ในโดมต่างเป็นผู้มีความสามารถ และเป็นนักสู้เลื่องชื่อระดับโลก แต่ชอนยออุณกลับบอกให้พวกเขาออกมา ทั้งหมดอย่างหยาบเกียรติ

ทว่า...

"โอ้โฮ! ไม่มีใครออกมาเลยเหรอครับ ทำไม่ถึงได้เจียบแบบนี้"

ภายในโดมเจียบกริบอย่างที่พิธีกรบอกจริงๆ เหมือนทุกคนยอมแพ้ต่อความหยิ่งผยองของชอนยออุณกันหมด หากปล่อยไปแบบนี้ ก็เท่ากับว่าโชว์พิเศษจบลงแล้ว ไม่รู้ว่าพิธีกรดำเนินการประมูลได้รับ คำสั่งมาอย่างไร เขาพยักหน้าแล้วหันไปมองทางห้องสังเกตการณ์ ก่อนจะเอ่ยปากว่า

"ผู้ที่เดินทางมากับท่านอมรชัย ชูโคตรจะยอมแพ้แค่นี้เหรอครับ"

บริเวณที่นั่งฝั่งตะวันตกเฉียงเหนือของโดม มีคนไทยสองคนนั่งอยู่ ตรงแถวสามร่วมกับชาวตะวันออกอีกสองสามคน พวกเขาคือสมาชิก สมาคมเอเชียตะวันออกเช่นเดียวกับยมทูตอมรชัยและยังเป็นศิษย์

สำนักสังหารกันตารจากเมืองไทยเหมือนกันด้วย คำพูดของพิธีกรเหมือนตั้งใจจะยั่วให้พวกเขาโกรธ แต่มันยังไม่จบแค่นั้น

"ลูกคำวี่โอฬีทุกท่าน มีผู้ใดอยากท้าทายความแข็งแกร่งของท่านรองชอนมูของบ้างไหมครับ"

ผู้แข็งแกร่งคนอื่นๆ ต่างก็พูดไม่ออกเมื่อได้เห็นความเหนือกว่าของชอนยอฮุน พวกเขาได้เห็นด้วยตาแล้วว่าแม้แต่สุดยอดผู้แข็งแกร่งอย่างยมทูตอมรชัยยังตายอย่างน่าอนาถ แล้วใครเล่าจะกล้าออกหน้า

โอ้เจ้าพิธีกรนั้น...คิดจะยั่วโมโหกันหรือ

การดำเนินรายการบนเวทีของพิธีกรดูผิดแปลก แต่มันก็เพียงพอจะยั่วใครบางคนได้

กรอด!

คนผู้หนึ่งผุดลุกขึ้นจากที่นั่งคนดู เขาเป็นหนุ่มไทยวัยสามสิบกว่าๆ แต่รูปร่างสูงถึงหนึ่งร้อยเก้าสิบเซนติเมตร

"หยุดเถอะ ไม่เห็นที่อาจารย์โดนหรือ"

"ผมจะต้องแก้แค้นให้ได้ครับ!"

"แต่..."

สหายร่วมสำนักต่างห้ามลูกศิษย์ของอมรชัย พวกเขาได้เห็นความต่างชั้นแล้วจึงกำจัดการคิดจะแก้แค้นทิ้งไปจนหมด แต่ไม่ใช่กับคชสาร ลูกศิษย์ของอมรชัย

พีบ!

"คชสาร!"

คชสารทะยานไปยืนกลางเวที ชอนยอฮุนกำลังยืนหันหลังให้อยู่ เขาจึงคิดว่าสบโอกาส

ศัตรูของอาจารย์!

แม้จะอยากแก้แค้นให้อาจารย์แค่ไหน แต่เขาก็รู้ว่าอีกฝ่ายเหนือกว่า

ตนมากจึงลอบร้ายวิชาลับของสำนักสังหารกันดารเข้าไปจากข้างหลัง

วิชาสังหารกันดาร! แหวกทะเลยุทธ!

วิชาบาทานี้จะรวบรวมพลังทั้งหมดมาไว้ที่เท้าแล้วถีบพุ่งออกไป
เหมือนกระป๋องหนึ่ง พลังของมันมหาศาลจนถีบทะลุภูเขาได้

"ตายซะเถอะ!"

วืบ!

ปลายเท้าของคชสารราวกับกระป๋องอันแหลมคมพุ่งเข้าไปด้านหลัง
ของซอนยอฮุน

ทว่า...

"ดีเลย ตั้งใจจะจัดการให้หมดพอดี"

!?

แม้จะหันหลังอยู่ แต่ซอนยอฮุนก็เบี่ยงตัวหลบได้อย่างรวดเร็ว
เปรี้ยง!

"ออก!"

กำลังภายในอันแสนล้ำลึกโถมใส่หน้าอกคชสาร ร่างของเขา
ลอยละลือกลับไปทางเดิม

"รับไว้!"

"ฮะ"

ศิษย์ร่วมสำนักสังหารกันดารทั้งสามคิดจะรับคชสารเอาไว้ แต่
ทันทีที่รับตัวเขาได้ ทุกคนก็พากันกระเด็นไปด้วยกัน

"ละ...หลบ!"

พอเห็นพวกเขาลอยละลือมา คนดูที่นั่งอยู่ก็พากันตกใจและ
ขยับหลบ

ตูม! ตูม! ตูม! ตูม!

ที่นั่งผู้ชมทำจากหินอ่อน ศิษย์ร่วมสำนักทั้งสามจึงสำรอกออกมา

เป็นเลือดราวกับข้าในอย่างหนัก

เวลาเพียงสั้นๆ แต่กลับร้ายวิสากระเจายสรรพสิ่งได้ สมกับเป็น
ท่านอาจารย์

หากเป็นการผลักรรรมดาคงไม่มีทางที่พวกเขาจะบาดเจ็บขนาดนี้
แต่วิชาที่ซอนยออุณใช้ได้กลับนั้นคือวิสากระเจายสรรพสิ่ง พอเห็น
เหล่านักสู้สำนักสังหารกันตารัล้มกลิ้งไม่เป็นท่า คนของสมาคมเอเชีย
ตะวันออกที่แอบแทรกซึมเข้ามาต่างก็สะกดกลั่นความโกรธเอาไว้ไม่อยู่
เสียกำลังหลักไปซะได้

ผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในปฏิบัติการครั้งนี้คือยมทูตมรชัยกับ
พรรคพวก แต่ตอนนี้พวกเขาถูกกำจัดจนหมดจึงปฏิบัติการอะไรไม่ได้
แถมซอนยออุณยังจ้องมองพวกเขาอย่างหยิ่งผยองราวกับพร้อมจะ
กำจัดให้ราบคาบ

ไอ้ซอนมูซง!

แต่นอกจากความโกรธเกรี้ยวแล้ว พวกเขาก็ไม่มีศักยภาพ
มากพอที่จะต่อสู้กับซอนยออุณ จึงได้แต่กลักรลั่นความโกรธลงไป พิธีกร
ตะหนุ่ฟ้งแล้วพูดเบาๆ ว่า

"ผมว่าหยุดโซว์พิเศษก่อนดีกว่าครับ ตอนนี้แทนที่จะสนุก
บรรยายกาศชัจะแปลกๆ แล้วครับ"

[อ้าว ย้วยต่อไปสิ ใอันมันพูดเองไม่ใช่หรือว่าจะจัดการให้หมด
นะ]

เจ้าของเสียงนี้คือชายหัวล้านโค้ดเนมเจ คำพูดนั้นทำให้พิธีกร
ได้แต่ทำหน้าพะวักพะวน ในฐานะผู้ดำเนินการประมุข เขาจำเป็นต้อง
ทำตัวเป็นกลาง ถ้าขึ้นทำแบบนี้ต่อไปคงกลายเป็นคนยั่วยุให้เกิด
การต่อสู้

"แบบนี้เหล่าวีไอพีอาจจะต่อต้านขึ้นมาได้..."

[ช่างมัน นี่เป็นคำสั่ง!]

พิธีกรปิดหูฟังแล้วถอนหายใจ ในเมื่อคนสั่งการเป็นหนึ่งในกลุ่มสิบหมากซึ่งเป็นผู้นำของเอ็มเอสกรุ๊ป เขาจึงไม่อาจขัดขึ้นคำสั่งพิธีกรจึงเปิดไมค์ขึ้นพูดอีกครั้ง

"ตอนนี้ท่านรองชอนมูของเปิดโอกาสให้ประลองฝีมือแบบตัวต่อตัวแล้ว เอาอย่างทีละครั้ง โอกาสแบบนี้ไม่ค่อยมีนะครับ"

จ๊อกแจ็กๆ!

คำพูดของพิธีกรทำให้ผู้ชมพูดคุยกันจนเสียงดังขรม ทุกคนได้เห็นฝีมือของชอนยอฮุนกันหมดแล้วจึงพากันสงสัยว่าทำไมโชวีพิเศษถึงยังดำเนินต่อไป

รู้เลยว่าถ้าออกหน้าไปจะตกอยู่ในสภาพแบบไหน

ไม่ว่าจะเป็นแจ็ก อัลเลนหรือโคฮาคุ พวกเขาต่างพับเก็บความคิดที่จะออกหน้าไปแล้ว เพราะนอกจากจะรู้ตัวว่าออกไปก็คงจัดการชอนยอฮุนได้ยากแล้ว ตอนนี้พวกเขายังมีชื่อเสียงระดับโลก จึงเป็นไปได้ว่าอาจได้อับอายกันในคราวนี้ แต่แน่นอนว่าทุกคนไม่ได้ฉลาดเลือกเหมือนกันหมด ขณะที่ทุกคนกำลังคิดเช่นนั้น ยังมีผู้มีความสามารถชาวต่างชาติกลุ่มหนึ่งคิดว่าถ้ารวมพลังกันอาจจะเอาชนะชอนยอฮุนได้ จึงพากันเดินขึ้นเวที

"We will participate."

(พวกเราจะเข้าร่วมด้วย)

พวกเขาคือกลุ่มผู้มีความสามารถจากประเทศออสเตรเลียคนทั้งแปดที่ยืนเรียงหน้ากระดานกันอยู่นั้นมีความสามารถมากพอๆ กับเกตตีปเปอร์ระดับ A แต่ชายหนุ่มสีน้ำตาลที่ยืนอยู่ตรงกลางเป็นผู้มีความสามารถระดับ S พวกเขาไม่มีวรยุทธ์ ทว่าก็รู้ว่าไม่ควรปล่อยโอกาสนี้ไป

คนบ้าอะไร คิดจะต่อสู้กับคนมากกว่าด้วยตัวคนเดียว

พวกเขาหนีภัยอันตรายจนยอมอุทิศไม่ว่าจะแข็งแกร่งแค่ไหน แต่หากผู้มีความสามารถระดับ A กับ S หลายคนร่วมมือกัน ทำไมจะทำอะไรไม่ได้ พวกเขาขึ้นรถไฟทางชานชานแล้วพูดอย่างมาดมั่น

"It's you who wanted. Even if you get killed, you deserved it!"

(แกเรียกร่องเองนะ ถ้าตายไปก็อย่าเสียใจละ)

เป๊าะ!

หัวหน้ากลุ่มผู้มีความสามารถจากประเทศออสเตรเลียดีดนิ้วให้สัญญาณแก่พิธีกรเพื่อเริ่มโชว์พิเศษ เมื่อเห็นดังนั้นเหล่าผู้มีความสามารถภายในโดมจึงพากันโห่ร้องและส่งเสียงเชียร์

"แสดงพลังของผู้มีความสามารถให้ทุกคนได้เห็นกัน!"

"วู้ดวู้!"

"ความสนุกเริ่มต้นขึ้นแล้วครับ เพราะนี่คือท่านแม็กซ์ หัวหน้าแบล็กโรนินกิลด์จากประเทศออสเตรเลียครับ"

พอพิธีกรยกมือขึ้น แบร์รีเฮอร์บนเวทีก็ถูกเปิดอีกครั้ง

วู้!

แม็กซ์และกลุ่มผู้มีความสามารถขอให้แบร์รีเฮอร์ทำงานอย่างสมบูรณ์ พวกเขาทำงานด้วยกันมานาน แกมยังมีกลยุทธ์ที่ใช้จัดการสิ่งมีชีวิตอันตรายระดับ S ได้ภายในเวลาเพียงแค่สองชั่วโมงด้วย

วู้!

เมื่อแบร์รีเฮอร์พร้อมแล้วแม็กซ์ก็ยกมือขึ้น ผู้มีความสามารถในการสะกดฝ่ายตรงข้ามให้ไร้ความสามารถสองคนก็เริ่มใช้ความสามารถกับชานชาน

แล้วตอนนั้นเอง

ตึง!

!?

ไม่มีใครเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้น เพราะทันทีที่แบร์ริเออร์ถูกเปิดจนสมบูรณ์ พวกเขาก็รีบวิ่งเข้าไป แต่อยู่ๆ ทุกคนกลับหายไปหมด บริเวณพื้นที่ที่พวกเขาเคยยืนอยู่เหลือแต่เศษเนื้อและเลือดเจือปนของพื้น

ระ...หรือว่า...

เมื่อเห็นชอนยอฮุนทำท่ากดฝ่ามือลงพื้น ผู้มีวรัญฑ์แต่ละคนก็ต่างตกใจ

อย่าบอกนะว่าใช้กำลังภายในจัดการคนพวกนั้นในคราวเดียว

กำลังภายในช่างลึกล้ำยิ่งนัก คนเหล่านั้นโดนบดขยี้จนละเอียดเหมือนโดนค้อนขนาดใหญ่มุบ ร่างของพวกเขาแบนปืดพื้นตายทันที ชอนยอฮุนรู้ว่าโชวิพิเศษนี้เป็นการประลองที่เดิมพันด้วยชีวิตจึงไม่คิดจะออมแรง

"ปะ...ปีศาจ..."

"ปีศาจชัดๆ"

เหล่าผู้ชมต่างนั่งงันราวกับโดนความเย็นเยือกเข้าปะทะ การบดขยี้คู่ต่อสู้มากมายให้ตายได้ในพริบตาและพลังกำลังอันเหนือกว่าทำให้พวกเขาต่างหวาดกลัว โชวิพิเศษเกิดขึ้นเพื่อปลุกเร้าความสนุกด้วยการต่อสู้แบบตาต่อตาฟันต่อฟัน แต่ตอนนี้มันกลายเป็นลานประหารไปเสียแล้ว

"บ้าไปแล้ว"

แม้แต่พิธีกรผู้ดำเนินการประมูลก็ถึงกับตกตะลึง ชอนยอฮุนเหนือกว่าทุกคนมาก และเมื่อชอนยอฮุนวาดดรชขึ้นกระป๋องไปที่แบร์ริเออร์รอบเวทีด้วยท่าที่เหนือกว่า

จ๊ะ! จ๊ะ! เบรียะ!

เพียงสองครั้งแบร์ริเออร์ก็ขาดกลายเป็นช่องประตู

"ปะ...แบร์ริเออร์"

พิธีกรตกตะลึงอีกครั้ง แม้แต่แบร์รีเออร์ที่สกดการโจมตีของ
สิ่งมีชีวิตชนิดอัลฟ่าระดับ A ได้ยังถูกตัดเป็นช่องอย่างง่ายดาย ชอนยอฮุน
เดินออกมาจากบริเวณที่ล้อมด้วยแบร์รีเออร์ ก่อนจะเข้าไปคว่ำงจักร
เหล็กคลั่งที่แขวนโซว์อยู่ข้างพิธีกร

"ไม่มีปัญหาใช่ไหม"

พิธีกรได้แต่เบิกตาโตและพยักหน้าตอบชอนยอฮุน ทุกคนจ้องมอง
ชอนยอฮุนที่ถืองจักรเหล็กคลั่งเดินลงเวทีไปอย่างสบายๆ โดยไม่มีใคร
กล้าคัดค้านสักคน

"เออะครับ เราจะพักสิบห้านาทีก่อนจะเริ่มประมูลจริงนะครับ"

พิธีกรสั่งพักทันทีเมื่อเห็นว่าตอนนี้ไม่สามารถดำเนินการประมูล
ต่อไปได้

ห้องสังเกตการณ์ของโดม

ใบหน้าของเจที่กำลังจ้องมองไปนอกหน้าต่างเต็มไปด้วยเหงื่อ
ขนาดเฝ้ามองอยู่ตรงนี้เขายังรู้สึกกลัว

"นั่นมันปีศาจตัวจริงเลยนะ"

แซมมุนทักหรือไอที่ยืนอยู่ข้างๆ พยักหน้าแต่ไม่ตอบ เขาเองก็กำลัง
อึ้งในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นซึ่งต่างจากแผนการและเหนือความคาดหมาย
ของเขาไปมาก

"ทะ...ที่นี่จะทำยังไงกันต่อไป"

พวกเขาหวังจะยึดมือคนอื่นจัดการ แต่หากเป็นเช่นนั้นก็ต้อง
รวบรวมสรรพกำลังของเอ็มเอสกรุ๊ปมาดำเนินการตามคำสั่งของผู้นำ

แต่ก่อนอื่น...

แซมมุนทักมองเจ เขาคิดว่าตอนนี้ควรเปลี่ยนลำดับก่อนหลัง ตอนแรก
เขาดั้งใจจะจัดการชอนยอฮุนก่อนแล้วให้เจเสียสละเพื่อให้ผู้นำคลาย

ความสงสัยในตัวเขา ดวงตาต่างสีของแชนนัทกพลันฉายแววโหดเหี้ยม
คงต้องจัดการก่อนแล้ว

เจสดีงแล้วหันหน้าไปด้านข้างอย่างตกใจ เขาเองก็ไม่ใช่คนธรรมดา
จึงสัมผัสถึงจิตสังหารจากแชนนัทได้

ตึก...ตึก...

เจรีบถอยห่างพลางพูดว่า

"กำลังคิดอะไรอยู่"

แชนนัทกขยับนิ้วพลางเอ่ยปาก

"ในเมื่อท่านผู้นำรู้แล้วก็ต้องมีใครสักคนเป็นคนรับผิดชอบไม่ใช่หรือ"

"คิดจะผลักให้ฉันเป็นคนรับผิดชอบหรือ"

มือของแชนนัทกลายเป็นสีแดง เจ็บจากความสามารถของเขาจึง
กระแทบทำลายพื้น

"จะไปไหน!"

แชนนัทกพยายามคว้าตัวเจเอาไว้

ครืน!

"เฮ้ย!"

แต่พื้นสีกร่อนอย่างรวดเร็วจนทะลุเป็นรู แชนนัทกพลันร่วง
ลงไปชั้นล่าง ที่แท้เจคือผู้มีความสามารถในการกัดกร่อนทุกสิ่งที่เขา
สัมผัส เขาเพิ่มพ้ออย่างตกใจ

"เกือบโดนกำจัดแล้วไหมล่ะ นี่แล้วว่าสักวันคนอย่างแกจะต้อง
ทรยศฉัน"

เจคิดว่าตนควรรีบออกไปจากที่นี่จึงวิ่งตรงไปยังประตูห้องสังเกตการณ์
แต่กลับได้ยินเสียงตึงตังดังอยู่ข้างนอกและค่อยๆ ใกล้เคียงมาเรื่อยๆ

ไม่น่าจะขึ้นมาได้เร็วขนาดนี้

ตึง!

"เฮ้ย!"

ทันใดนั้นประตูห้องสังเกตการณ์ก็พังลงโดยมีหัวของคนคนหนึ่ง
โผล่เข้ามา

"อ้อก..."

อะ...ไ้บ้าเี

ชายผู้มีเลือดไหลหยดคนนี้เป็นอดีตกัปตันของแซมุนท์ที่เฝ้าอยู่
หน้าประตู เจตนาใจจนก้าวถอยหลัง จากนั้นคนผู้หนึ่งก็เดินผ่านประตู
เข้ามา เขาคือ...

"ระ...รองประธานซอนมูซอง"

ซอนยออุณนั่นเอง เขาคิดว่าซอนยออุณจะกลับไปนั่งที่เมื่อการ
แข่งประมุลงจบลง แต่ซอนยออุณกลับมาปรากฏตัวที่ห้องสังเกตการณ์
แทบจะทันที แม้จะตกใจ ทว่าเขาก็ยังคิดหนี ซอนยออุณจึงเอื้อมมือ
ไปหาเขา

วู้!

"เฮ้ย!"

กำลังภายในอันแสนลึกลับดึงดูดตัวเขาถอยเข้าไปหาซอนยออุณและ
ถูกบีบคอไว้

"แค่ก!"

"ไอ้หัวล้าน เจ้าเป็นผู้รับผิดชอบที่นี่รึ"

!?

คำถามนั้นทำให้เขาไม่อาจซ่อนความตกใจเอาไว้ได้ เพราะผู้รับผิดชอบ
การประมุครั้งนี้ตกลงไปด้านล่างแล้ว

마신강림 6
Mashin Ganglim 6

นาโนมาชิน ภาค มารสวรค์ข้ามเวลา 6
한중월야 Han Jung Wol Ya เขียน
ภัททิรา แปล

จำนวน 352 หน้า
ราคา 469 บาท

พิมพ์ครั้งที่ 1 สิงหาคม 2567

MASHIN GANGLIM 6
By Han Jung Wol Ya
Copyright © 2018, Han Jung Wol Ya
Thai Translation Copyright © 2024, JAMSAI PUBLISHING CO., LTD.
All rights reserved.
Thai translation rights arranged with Han Jung Wol Ya c/o MUNPIA

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537
เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-3246-6

ภาพประกอบ 竹官

จัดพิมพ์โดย
สำนักพิมพ์เอ็นเธอร์บุ๊กส์
285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700
Tel. 02 840 4888
www.enter-books.com
editor@enter-books.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย
บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด
108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรนต์
ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 11130
Tel. 02 423 9999 Fax 02 449 9561-3
www.naiin.com

ซอนยออุณและพรรคพวกเดินทางเข้าสู่งานประมูลลับกลางทะเล
แม้จะรู้อย่างนี้ไม่ต่างจากการโดดลงไปสู่ดงกับดัก
แต่เพื่อเข้าใกล้องค์กรแสนลึกลับอย่างเอ็มเอสกรุ๊ป
ความเสี่ยงบางอย่างก็ไม้อาจหลีกเลี่ยงได้
กว่าโดยที่ซอนยออุณไม่รู้ตัว
ภัยร้ายเก่าแก่ก็ได้สืบคลานเข้าล้อมยงซอนกรุ๊ปอย่างเงียบๆ
ด้วยหมายจะบดขยี้พรรคมารสวรรค์ให้สิ้นซาก
เพื่อสะสางหนี้แค้นอันยาวนานนับพันปี!

เข้าสู่โลกจินตนาการ

ทดลองอ่าน

วรรณกรรมแปล

ISBN 978-616-06-3246-6

9 786160 632466

ราคา 469 บาท

www.enter-books.com